

Joensuun yhdistys aalloilla

Joku sanoi, kun laiva keinui, ”tämä tuntuu järjestötoiminnalta” sielläkin keinuu, miltei rajummin.

Kesänmittaan kerättiin, houkuteltiin, värvättiin, lahjottiin ja pakotettiin, Eläkeliiton Joensuun yhdistyksen jäseniä ja sivullisia mukaan risteilylle. Kaikki lailliset ja ennen kaikkea, laittomat ja kielletyt keinot käytettiin värväämiseen, tuloksena puoli autollista omia ja jokunen vieraita.

Maanantaiaamuna Joensuussa liikenneympyröiden tarkastuksen jälkeen, suuntana Varkaus ja sitä kautta Länsiterminaaliin.

Tiedossa oli yö m/s Europalla, yö, mutta ei nukkumista, ”nukkumista varten tänne ei olla tultu” kuului sieltä ja, no ei täältä, koitahan rauhoittua ”vanhamies”.

Ilta näytti menevän kisailunmerkeissä ja virkistysjuomaa nauttiessa, yön huipentumaa ”sowta” odotellessa, olihan matkanvetäjä moneen kertaan sellaista lupailut. Matkanvetäjien lupaukset, neidän tunnetaan, sitä yön kohokohtaa ei koskaan tullut, yksi ja se toinen joutuivat turvautumaan omaan huipentumaan.

Mutta aamu tuli ja tehtiin syönnin maailman ennätys, siltä tuntui aamiaisen jälkeen. Siinä yön aikaan oli alus siirtänyt kaikki 29 meikäläistä ja paljon muita lahden toiselle puolen. Kierto ajelulla kuultiin paikallisen ”valehtelijan” kertomana monen laisia ihmeellisiä asioita ja nähtiin kauniita taloja ja lukematon määrä niitä rumia taloja. Iloinen yllätys, me saatiin hotelli huone heti kiertoajelun jälkeen. Jotkut ”oikaisi” selkäänsä, mutta suurin osa lähti ”soppailemaan” sateesta huolimatta. Niitä kahvi ja muita palvelupaikkoja, niitä siellä oli, ollappa meilläkin. Illalla, yhteisen päivällisen jälkeen yksi ja se... näytti kärsivän unettomuudesta, vain kantapäitä näkyi ulko-ovella.

Harvinaisen runsaan aamiaispöydän kiertämisen jälkeen moni teki viimetingan kierroksen vanhenevaan kaupunkiin. Vanha mies selvisi kotimatkalle ilman suurempia eronkyyneleitä, miten lienee muiden laita ollut, pitivät salassa.

Aamun kiertoajelu Tallinna nimisessä kaupungissa oli kohtuullisen lyhyt, kaksi korttelia ja paikalliseen ”alkkomahooli- liikkeeseen”. Näytti kuin toistenkin silmät olisivat kirkastuneet, pullorivejä katsellessa, vai olisiko tuo ollut, lasin kiiltoa joka silmistä heijastui.

Sama laiva, joka vei, myös toi.

”Tuntuu Suomi-neidon helma mukavalta astella” lausui joku Helsinkiin tultuaan, joku joka ei halua nimeään lehtiin. Samaa sanoi ”vanhamies”, päästyään puolen yön aikaan kotiin ja ”suomi- mamman viereen”.

Joensuun yhdistys aalloilta!

”matkamies”

2017